

Ovenstaaende Oversigt viser med tydelige Tal, hvor uhyre Stigningen af Militærdgifterne har været i et Tidsrum af kun 11 Aar. Bevillingsmyndigheden faar gennem disse Tal den stærkeste Opfordring til at holde igen og bestræbe sig for, at de uproduktive Udgifter holdes nede, saaledes at andre berettigede Samfundskrav ogsaa kunne ske Fyldest.

Da Overflytningen af Tropper fra Jylland-Fyn til Øst for Store Bælt paa ingen Maade kan siges at være presserende nødvendig, er det fuldt ud forsvarligt foreløbig at stille dette Spørgsmaal i Bero og skaane Statskassen for de dermed forbundne Udgifter. Hertil kommer, at Soldaterne ville gøre et daarligt Bytte ved at flyttes fra de nuværende velindrettede Kvarterer i de gamle Garnisonsbyer til smaa sjællandske Købstæder eller Landsbyer. I Krigsministeriets Skrivelse af 6. Decbr. 1910 til Finansudvalget hedder det: „Paa Grund af de til de nye Garnisonsbyer udsete Købstæders Lidenhed vilde en almindelig Indkvartering hos Borgerne efter Indkvarteringslovgivningen blive overordentlig byrdefuld for Byerne, hvis det overhovedet maatte være muligt at gennemføre den.“ Endvidere hedder det i Opgørelse over Udgifterne ved Garnisonsflytningerne endog, „at Indkvartering hos Borgerne utvivlsomt ikke vil kunne bringes i Anvendelse paa Grund af Garnisonsbyernes Lidenhed.“

Skønt Krigsministeriet saaledes selv i December Maaned i Fjor oplyste, at Indkvartering hos Borgere i sjællandske Smaakøbstæder er en Umulighed, foreslaar Forsvarsministeren mærkværdigt nok nu alligevel at gaa denne Vej. Skal Indkvarteringen foregaa paa denne Maade, vil det sikkert i mange Tilfælde blive nødvendigt at anvende Tvang, men at paanøde Familier i Smaakøbstæder, hvis Boligforhold som oftest ere indskrænkede, een eller flere Soldater forekommer os at være uforsvarligt og lidet stemmende med den Ukrænelighed, som ethvert Familiehjem med Rette kan gøre Fordring paa. Naar

derfor Lovforslaget foreslaar at gaa frem efter de nugældende forældede Lovregler, vil Indkvartering hos Borgerne i mange Tilfælde overfor disse betyde Indkvarteringsstvang.

For de nuværende Garnisonsbyer vil Garnisonens Fjernelse betyde store økonomiske Tab. I Byer, som fra gammel Tid have haft Indkvartering, vil Fjernelsen af en Garnison paa ca. 500 menige foruden Underofficerer og Officerer betyde, at Lejligheder og enkelte Værelser i stort Tal ville blive ledige, foruden at det paa mange andre Maader vil virke forstyrrende og ruinerende paa Næringslivet. Derimod er Tilflytning af Garnison til en By, som ikke før har haft en saadan, et meget tvivlsomt Gode.

Det forekommer derfor N. C. Christensen, K. M. Klausen og Marott, at hvis en By berøves sin Garnison, da taler Ret og Billighed for, at der af Staten ydes den passende Erstatning for det herved paaførte Tab.

I Henhold til ovenstaaende stilles følgende

Ændringsforslag:

Af et *Mindretal* (N. C. Christensen, Rasmus Hansen, K. M. Klausen, Marott, Rørdam og Zahle):

Til § 1.

Paragraffen affattes saaledes:

1) „Forsvarsministeren bemyndiges til foreløbig at udsætte Oprettelsen af de ved Hærlov af 30. September 1909 paakrævede ny Garnisoner for:

- 1 Divisionsstab,
  - 3 Fodfolks Linierementers Stabe,
  - 10 Fodfolks Liniebatailloner,
  - 5 Fodfolks Reservebatailloner,
  - 1 Feltartilleriregiments Stab og
  - 2 Feltartilleriafdelinger
- i Købstæder paa Sjælland eller i Landkommuner i samme Landsdel“.